

Gospel for Votive Mass of the Most Holy Eucharist

4

John 6:1–15

Tonus Evangelii

D

Ominus vobíscum. R. Et cum spí-ritu tu-o. V. Lécti-o sancti

I

n illo témpore: Abi-it Jesus trans mare Ga-lilæ-æ, quod est Ti-

berí-adis, et sequebátur e-um multitúdo magna, qui-a vidébant signa

quæ faci-ébat super his qui infirmabántur. Súbi-it autem in montem Ie-

sus et ibi sedébat cum discípu-lis su-is. Erat autem próximo Pascha,

di-es festus Iudæ-órum. Cum subleváisset ergo óculos Jesus, et vidísset

qui-a multitúdo magna venit ad e-um, dicit ad Phi-líppum: « Unde e-
mémus panes, ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans e-um,
ipse enim sci-ébat quid esset factúrus. Respóndit e-i Phi-líppus: « Du-
centórum denari-órum panes non suffíci-unt e-is, ut unusquísque mó-
dicum quid accípi-at ». Dicit e-i unus ex discípu-lis eius, André-as,
frater Simónis Petri: « Est pu-er hic qui habet quinque panes horde-á-
ce-os et du-os pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? » Dixit Iesus:
« Fáci-te hómines discúmbere ». Erat autem fenum multum in loco.
Discubu-érunt ergo vi-ri, número quasi quinque mí-li-a. Accépit ergo

panes Iesus et, cum grá-ti-as egísset, distríbu-it discumbéntibus, simí-li-

ter et ex píscibus, quantum volébant. Ut autem implé-ti sunt, dixit discí-

pu-lis su-is: « Collígi-te quæ superavérunt fragménta, ne quid pére-at ».

Collegérunt ergo et implevérunt du-ódecim cóphinos fragmentórum ex

quinque pánibus horde-áce-is, quæ superfu-érunt his qui manducavé-

runt. Illi ergo hómines cum vidíssent quod Iesus fécerat signum, dice-

bant: « Hic est vere prophéta, qui venit in mundum ». Iesus ergo, cum co-

gnovísset qui-a ventúri essent ut ráperent e-um et fácerent e-um regem,

secéssit í-terum in montem ipse solus.

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi Christe.